

ΠΛΗΡΟΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Τοχ. Γραφείο
Κ.Ε.Μ.Π.Α.
Αριθμός Άδειας
3624

• ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ • ΤΕΥΧΟΣ 140 • 13ος ΧΡΟΝΟΣ • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2004
• MONTHLY EDITION • NR. 140 • 13th YEAR • OCTOBER 2004

ΔΡΑΣΗ

Εργατοϋπαλληλικό
Κέντρο
Αθηνών

E-mail: eka@otenet.gr

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Σε πρόσφατη απολογιστική έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής η χώρα μας κατέχει την 4^η θέση σε σχέση με τις παραβάσεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Προηγούνται η Γαλλία, η Ιταλία και η Ιρλανδία. Στο σύνολο των χωρών της Ε.Ε. οι περισσότερες παραβάσεις αφορούν στην ελλιπή εφαρμογή της νομοθεσίας για την ποιότητα του αέρα (το 24,6% των περιπτώσεων) και για την διαχείριση αποβλήτων (το 21,6%).

Η χώρα μας επιμένει να αγνοεί την Ευρωπαϊκή νομοθεσία καθώς δεν έχει λάβει μέτρα για την βελτίωση της ποιότητας του πετρελαίου (ενώ αφήνει ανοικτό το θέμα της επαναφοράς της πετρελαιοκίνησης και αναρωτιέται κανείς με ποιά εχέγγυα για την ποιότητα του καυσίμου), καθυστερεί αδικαιολόγητα την δημιουργία των αναγκαίων θεσμών και εργαλείων για την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου του Κιότο κ.ά. Για τα θέματα αυτά έχει γίνει προειδοποίησις.

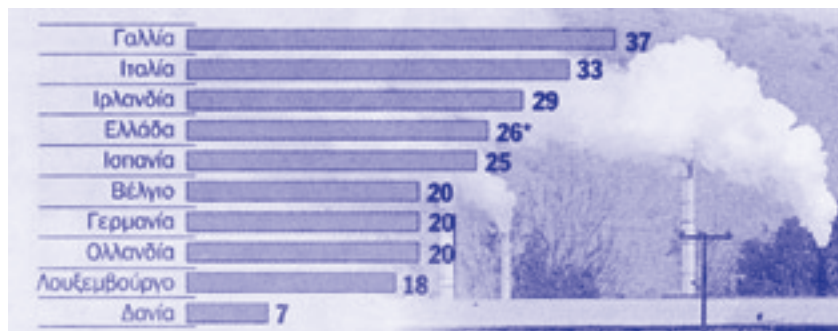
Υπάρχουν ωστόσο και άλλα για τα οποία η χώρα έχει παραπεμφθεί στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και αφορούν στην ύπαρξη παράνομης χωματερής σε φαράγγι στην Κρήτη, στην μη λήψη μέτρων για το όζον, στις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, όπου έχουμε χάσει ως χώρα όλες τις προθεσμίες για την καθιέρωση του συστήματος εμπορίας εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου εντός

των χωρών της Ε.Ε. και κατανομής δικαιωμάτων ρύπανσης στην βιομηχανία.

Άλλες παραλείψεις αφορούν στην μη λήψη μέτρων για την εξάλειψη του μεθυλοβρωμιδίου, φυτοφαρμάκου που καταστρέφει την στιβάδα του όζοντος. Από τον Δεκέμβριο του 2000, η Ελλάδα έχει χάσει όλες τις προθεσμίες για την εγκατάσταση μονάδων επεξεργασίας λυμάτων σε πόλεις και κωμοπόλεις με πληθυσμό άνω των 15.000 κατοίκων. Τέλος, το 2003 το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο αποφάσισε ότι η Ελλάδα δεν είναι συνεπής απέναντι στις υποχρεώσεις της που απορρέουν από την Οδηγία για την απαγόρευση των PCB's.

“**Η ΔΡΑΣΗ**” έχει επανειλημμένα επισημάνει ότι η προστασία του Περιβάλλοντος δεν είναι πολυτέλεια αλλά επένδυση στην επιβίωση. Υπάρχουν επίσης σημαντικά κοινοτικά κονδύλια που διατίθενται για το περιβάλλον, το θέμα είναι αν αυτά πιάνουν τόπο και σε τι βαθμό.

Πάντως ο εν γένει βίος και πολιτεία της χώρας μας στα ζητήματα του Περιβάλλοντος μόνο ικανοποιητικός δεν μπορεί να θεωρηθεί. Η απουσία δε Διαρκούς Επιτροπής Περιβάλλοντος στην Βουλή των Ελλήνων, την στιγμή που τα Κοινοβούλια όλων των άλλων Κρατών μελών της Ε.Ε. διαθέτουν, είναι ενδεικτική της αδικαιολόγητα χαλαρής αντιμετώπισης ενός ζωτικής σημασίας θέματος όπως είναι το Περιβάλλον

πηγή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Αύγουστος 2004

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

- Το Περιβάλλον στη χώρα μας
- Πρόληψη του Επαγγελματικού Κινδύνου
- Περιβαλλοντικά νέα

IN THIS ISSUE

- The Environment in our Country
- Prevention of Professional Risk
- Environmental news

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΥΡΥΤΕΡΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΥΠΟΘΕΣΗ

Πρόληψη του επαγγελματικού κινδύνου

Οι προτάσεις του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας*

Σας παρουσιάζουμε ορισμένες σημαντικές προτάσεις του ΤΕΕ για την ενίσχυση της πρόληψης του Επαγγελματικού Κινδύνου και την εφαρμογή της νομοθεσίας στον τομέα των Συνθηκών Εργασίας. Οι προτάσεις αυτές είναι:

1 Επανεξέταση της κατηγοριοποίησης των κλάδων οικονομικής δραστηριότητας ανάλογα με την επικινδυνότητά τους κατά την εργασία (ΠΔ294/88):

Η κατηγορία Α υψηλής επικινδυνότητας παραμένει αναλλοίωτη ως προς τις εγγεγραμμένες δραστηριότητες. Επιπλέον θα πρέπει να εξετασθεί η ένταξη και άλλων κλάδων της οικονομικής δραστηριότητας. Ενδεικτικά και όχι εξαντλητικά αναφέρουμε τους εξής:

- Περισυλλογή και διάθεση απορριμμάτων
- Γεωργία, κτηνοτροφία, μεταποίηση ζωικού κεφαλαίου
- Νοσοκομεία (εκτός των διοικητικών υπηρεσιών που θα πρέπει να ανήκουν στην μεσαία κατηγορία)
- Παραγωγή, μεταφορά και διανομή ηλεκτρικού ρεύματος.

Ομοίως ορισμένες δραστηριότητες όπως ενδεικτικά αναφέρουμε θα πρέπει να μεταφερθούν στην κατηγορία Β' (μεσαία) από την Γ' (χαμηλή) που σήμερα ανήκουν:

- Τροφοδοσία (catering) και μαγειρεία μεγάλων μονάδων
- Πλυντήρια – στεγνωκαθαριστήρια
- Δραστηριότητες φύλαξης, καθαρισμού και καθαριότητας
- Επισκευή και συντήρηση μεταφορικών μέσων.

2 Αλλαγές στις ειδικότητες του Τεχνικού Ασφαλείας (ΤΑ) σε συνάρτηση με τις κατηγορίες επικινδυνότητας των επιχειρήσεων (ΠΔ 294/88).

Από την πορεία της εφαρμογής του Π.Δ. προέκυψε ότι ο τόσο λεπτομερής διαχωρισμός των ειδικοτήτων των Τ.Α. έφερε πολύ μικρό όφελος ενώ δημιούργησε προβλήματα λόγω αβλεψιών π.χ. αποκλεισμός ορισμένων ειδικοτήτων όπως Μηχανικοί Παραγωγής, Περιβαλλοντολόγοι, κλπ. Προτείνεται να διευρυνθούν οι ειδικότητες εντός του ίδιου πάντα επιπέδου σπουδών το οποίο έχει αποδειχθεί ορθό. Σκόπιμο θεωρείται στις περισσότερες περιπτώσεις να μη γίνεται αυτή η λεπτομερής καταγραφή επιτρεπομένων ειδικοτήτων αλλά να αναφέρονται όλες οι ειδικότητες μηχανικών πτυχιούχων ΑΕΙ και όπου είναι αναγκαίο να εξαιρούνται οι μη προσιδιάζουσες ειδικότητες και να προστίθενται οι λοιπές ειδικότητες ΑΕΙ όπου υπάρχουν.

3 Τροποποίηση του νομοθετικού πλαισίου, που δίνει τη δυνατότητα στον εργοδότη να εκτελεί καθήκοντα τεχνικού Ασφαλείας.

Θεωρούμε ότι καλώς ο ίδιος ο εργοδότης μπορεί να αναλάβει καθήκοντα ΤΑ μόνο σε επιχειρήσεις χαμηλού κινδύνου, ύστερα από σχετική κατάρτιση. Όμως η Εκτίμηση του Επαγγελματικού Κινδύνου δεν θα πρέπει να υπογράφεται από τον εργοδότη-ΤΑ. Μια «τρίτη ματιά» από τον ΤΑ είναι αναγκαία, ο οποίος να φέρει και την ευθύνη της υπογραφής του.

Στην μεσαία κατηγορία επικινδυνότητας, εντάσσονται οι δραστηριότητες μεταποίησης όπως μηχανουργία, ξυλουργία, κ.ά. που οι κίνδυνοι είναι σημαντικοί και που δεν μπορεί τεχνικά να καλύψει ένας εργοδότης εφόσον δεν έχει τις απαιτούμενες τεχνικές γνώσεις όπως ορίζονται στο Π.Δ. 294/88. Η υλοποίηση της νομοθετικής ρύθμισης που δίνει τη δυνατότητα στον εργοδότη των επιχειρήσεων που ανήκουν στην κατηγορία Β να είναι και Τεχνικοί Ασφαλείας εγκυμονεί κινδύνους για έξαρση των ατυχημάτων από πλημμελή παροχή υπηρεσιών για την Ασφάλεια των εργαζομένων. Ζητούμε την άμεση κατάργηση της

ρύθμισης αυτής. Ας μην ξεχνάμε ότι η μεγαλύτερη επένδυση σε μια επιχείρηση είναι η επένδυση για την Ασφάλεια και την Υγεία των εργαζομένων της.

4 Λειτουργία των θεσμών του Τεχνικού Ασφαλείας και των Υπηρεσιών Προστασίας και Πρόληψης (ΥΠΠ) του Επαγγελματικού κινδύνου, στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα.

1. Οι ΥΠΠ να διαθέτουν εξοπλισμό μετρήσεων, δειγματοληψίας και εργαστηρίου επιπλέον του ελαχίστου που προβλέπεται από ΠΔ95/99, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι απαιτήσεις της νεότερης νομοθεσίας και να καλύπτονται επαρκώς οι εκάστοτε ανάγκες. Ο εξοπλισμός πρέπει να συνοδεύεται από τεκμηρίωση της μεθοδολογίας της κάθε μέτρησης καθώς και διακρίβωσής του, ενώ πρέπει να βαθμονομείται συστηματικά.

2. Ο επιστημονικός υπεύθυνος για την ασφάλεια εργασίας να διαθέτει τον απαιτούμενο χρόνο για την επίβλεψη των Τ.Α. και να μην εξαντλεί ο ίδιος το χρόνο του ως Τ.Α. Για το σκοπό αυτό θα μπορούσε να προβλεφθεί νομοθετικά ελάχιστος χρόνος του Επιστημονικού Υπεύθυνου για την υποστήριξη των Τ.Α.

3. Οι ΥΠΠ είναι σκόπιμο να εφαρμόζουν σύγχρονα συστήματα διαχείρισης και διασφάλισης της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών (ύπαρξη πιστοποιημένου κατά ISO συστήματος διασφάλισης ποιότητας).

4. Επιστημαίνεται η πολύ μεγάλη υστέρηση των υπόχρεων επιχειρή-

σεων στην δημιουργία ΕΣΥΠΠ, οι οποίες πρέπει να διαθέτουν υποστήριξη από την Διοίκηση ώστε να ανταποκρίνονται στην αποστολή τους. Ειδικότερα, η ΥΠΠ πρέπει πάντοτε να αναφέρεται απευθείας στην Ανώτατη Διοίκηση της επιχείρησης (όπως προβλέπεται από τη νομοθεσία). Επίσης, στην ΥΠΠ πρέπει να προσδιορίζονται και οι δικαιοδοσίες, ενώ είναι σκόπιμο να διαθέτει «Πολιτική για την Ασφάλεια και Υγεία της Εργασίας» επικυρωμένη από τα αρμόδια όργανα (ΔΣ., κλπ.).

5. Ο φάκελος οργάνωσης της ΕΣΥΠΠ να αποστέλλεται στη Γενική Διεύθυνση Συνθηκών

Ασφάλειας του Υπ. Εργασίας, με κοινοποίηση στο ΣΕΠΕ, ώστε στη συνέχεια να παρακολουθείται η λειτουργία της.

6. Οι ΕΣΥΠΠ να ελέγχονται για την αποστολή των περιοδικών εκθέσεων προς τη Γενική Διεύθυνση Συνθηκών Ασφάλειας, οι οποίες να είναι σε μορφή ηλεκτρονική και τυποποιημένη ώστε τα στοιχεία να αξιοποιούνται για εξαγωγή στατιστικών συμπερασμάτων και διασταύρωσή τους από το ΣΕΠΕ.

7. Επιστημαίνεται η μεγάλη υστέρηση του Δημόσιου Τομέα στην εφαρμογή της νομοθεσίας για ΑΥΕ. Απαιτείται η άμεση προσαρμογή του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα, θέμα για το οποίο υπάρχουν συγκεκριμένες προτάσεις και κυρίως η πολιτική βούληση της ηγεσίας της κάθε υπηρεσίας.

Δεδομένου ότι σημαντικός αριθμός επιχειρήσεων καλύπτεται από μεμονωμένους Τ.Α. είναι ιδιαίτερα σημαντική η βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών από πλευράς τους. Ειδικότερα, για την περίπτωση Τ.Α. στους οποίους έχουν ανατεθεί και άλλα καθήκοντα να ελέγχεται το ενδεχόμενο ασυμβατότητας μεταξύ τους και να εξασφαλίζεται ότι διαθέτουν επαρκή χρόνο για την άκσησή τους.

Οι μεμονωμένοι Τ.Α. να αποστέλλουν περιοδικές εκθέσεις προς την Γενική Διεύθυνση Συνθηκών ΑΥΕ (βλ. Άρθ. 5 παρ. ΙΙ, Π.Δ. 17/96), με προτεραιότητα στις επιχειρήσεις υψηλής επικινδυνότητας και μεσαίας άνω των 50 απασχολουμένων. Τα στοιχεία αυτά επίσης να διασταυρώνονται με εκείνα από τους ελέγχους του ΣΕΠΕ.

Αυστηρή εφαρμογή της υποχρέωσης των επιχειρήσεων (βλ. Άρθ. 2, παρ. 2^ο και 2β, ΠΔ 159/99) να διαθέτουν την απαιτούμενη υλικοτεχνική υποδομή για μετρήσεις και τις κοινοποιούν στο ΣΕΠΕ.

Σε κάθε περίπτωση το ΣΕΠΕ πρέπει να ελέγχει αυστηρά την εφαρμογή των εργοδοτικών υποχρεώσεων (π.χ. μετρήσεις, εκτίμηση του επαγγελματικού κινδύνου, εκπαίδευση προσωπικού, προγράμματα παρουςίας ΤΑ) και να επιβάλει αυστηρές κυρώσεις στις επιχειρήσεις, οι οποίες διαπιστώνεται ότι δεν τις εφαρμόζουν.

Για την τεκμηρίωση της παρουσίας του Τ.Α., προτείνεται στο βιβλίο γραπτών υποδείξεων να προβλεφθεί ειδικός χώρος που να υπογράφει ο Τ.Α. κατά την προσέλευση και την αποχώρησή του από την επιχείρηση.

Τέλος, πρέπει να μελετηθεί η σκοπιμότητα της ασφάλισης της επαγγελματικής αστικής ευθύνης των ΥΠΠ για αμέλεια, σφάλμα ή παράλειψη κατά την παροχή των υπηρεσιών τους στις επιχειρήσεις. Έτσι θα λειτουργήσει η αλληλουχία των αστικών ευθυνών και των αποζημιώσεων, με αποτέλεσμα οι επιχειρήσεις να απαιτούν την κάλυψη των ζημιών τους από την ΥΠΠ με την οποία έχουν συμβληθεί, ενώ οι τελευταίες θα αναγκασθούν να βελτιώσουν την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχουν για να ελαχιστοποιήσουν τις συνέπειες. Τέλος, κερδισμένος θα είναι ο εργαζόμενος και η επιχείρηση.

5 Συμβολή του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης - Στατιστική καταγραφή εργατικών ατυχημάτων - επαγγελματικών ασθενειών.

Η κοινωνική ασφάλιση μπορεί και πρέπει να συμβάλει σημαντικά στην εφαρμογή της Εθνικής Πολιτικής για τη βελτίωση του εργασιακού περιβάλλοντος και την πρόληψη των Επαγγελματικών Κινδύνων. Τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης και η κοινωνία επιβαρύνονται με τις οικονομικές συνέπειες των εργατικών ατυχημάτων και των επαγγελματικών ασθενειών. Στη χώρα μας το ασφαλιστικό σύστημα δεν λειτουργεί με ουσιαστικό για την πρόληψη τρόπο. Οι πραγματικές συνθήκες ασφάλειας και υγείας σε κάθε επιχείρηση πρέπει να μεταφραστούν σε οικονομικά μέτρα, που θα αποτελέσουν το κίνητρο για αποτελεσματική άσκηση πολιτικής πρόληψης. Για το θέμα αυτό υπάρχουν τόσο τα δεδομένα της ασφαλιστικής νομοθεσίας της χώρας μας, όσο και η χρήσιμη εμπειρία των χωρών της Ε.Ε.

Σημαντική δράση πρέπει επίσης να αναπτύξουν οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης και στο ζήτημα της καταγραφής στατιστικών στοιχείων. Μέχρι σήμερα, μόνον το ΙΚΑ έχει διαδικασία αναγγελίας, συλλογής, καταγραφής, επεξεργασίας και ταξινόμησης στατιστικών στοιχείων που σχετίζονται με εργατικά ατυχήματα των ασφαλισμένων του. Αυτό θα έπρεπε να γίνεται από όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς, ώστε ως χώρα αφενός να διαθέτουμε πλήρη και αξιόπιστα στοιχεία για την πραγματική κατάσταση στον τομέα της ΑΥΕ, για να μπορέσουμε στη συνέχεια να αναπτύξουμε αποτελεσματικές πολιτικές πρόληψης και αφετέρου να είμαστε σε θέση να συμμορφωθούμε προς τις αυξημένες και πιεστικές απαιτήσεις της EUROSTAT ως προς τα εθνικά στατιστικά στοιχεία για τα ατυχήματα στους χώρους εργασίας.

Σημαντική πρωτοβουλία πρέπει να αναληφθεί και για τις επαγγελματικές ασθένειες. Σήμερα είμαστε σε μηδενικό σημείο ως προς τη διαδικασία καταγραφής, επεξεργασίας και ταξινόμησης στατιστικών στοιχείων των επαγγελματικών ασθενειών από τους ασφαλιστικούς φορείς, αφού αυτές δεν διαχωρίζονται από τις κοινές νόσους.

6 Αποτελεσματική λειτουργία των υπηρεσιών του Υπουργείου Απασχόλησης.

Η πολιτική που αναπτύσσεται σχετικά με τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και την προστασία των εργαζομένων, πρέπει να ασκείται ολοκληρωμένα και συντονισμένα με τρόπο ενιαίο και συνεπή, αξιοποιώντας την εμπειρία τόσο αυτών που εισηγούνται τα μέτρα, όσο και αυτών που ελέγχουν την εφαρμογή τους στην πράξη. Παρ' όλα αυτά, παρατηρούμε με ανησυχία ότι δεν υπάρχουν μέσα στο ίδιο Υπουργείο θεσμοί επικοινωνίας και διαβούλευσης μεταξύ των αρμοδίων υπηρεσιών, δηλαδή της Γενικής Διεύθυνσης Συνθηκών και Υγιεινής της Εργασίας και του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας. Σε αντιστοιχία, δεν υπάρχει επικοινωνία μεταξύ του Συμβουλίου Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας (ΣΥΑΕ) και του Συμβουλίου Κοινωνικού Ελέγχου Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΚΕΕΕ). Αυτή η έλλειψη σταθερής, μόνιμης και τακτικής επικοινωνίας κρίνουμε ότι οδηγεί σε λάθη τόσο στην ορθή εφαρμογή των

νομοθετικών ή άλλων μέτρων της πολιτείας από τη μια πλευρά, όσο και στη διάγνωση των πραγματικών αναγκών για βελτίωση της νομοθεσίας και καθορισμό προτεραιοτήτων από την άλλη.

Σχετικά με το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας, κρίνουμε ότι χρειάζεται αρχικά εκπαίδευση των Επιθεωρητών εργασίας σε ειδικό μεταπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών ΑΕΙ, καθώς και δια βίου εκπαίδευση όλων. Επίσης, απαιτούνται μέτρα ενίσχυσης της υλικοτεχνικής του υποδομής και της οργάνωσής του και το κυριότερο και πιο επείγον είναι να αποκτήσει επιτέλους την κατάλληλη μηχανοργάνωση. Το ΣΕΠΕ πρέπει να αποκτήσει τα χαρακτηριστικά ενός «Σώματος», σύμφωνα με τις προβλέψεις της ΔΣΕ 81, με υψηλή κατάρτιση, σύγχρονη οργάνωση και κυρίως ισχυρά αντισώματα στους πειρασμούς που αντικειμενικά εκτίθεται κάθε ελεγκτικός μηχανισμός.

Τέλος, το υπουργείο Απασχόλησης πρέπει να ενισχύσει αποφασιστικά το Κέντρο Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας (ΚΥΑΕ), προκειμένου να είναι σε θέση να υποστηρίξει επιστημονικά το ΣΕΠΕ κατά τον έλεγχο των επιχειρήσεων αλλά και των ΥΠΠ και να αναπτύσσει κανονισμούς και μεθοδολογίες απαραίτητες για τον έλεγχο των βλαπτικών παραγόντων στους χώρους εργασίας.

7 Αξιοποίηση των πόρων του ΚΠΣ για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας.

Θεωρούμε αναγκαία την αξιοποίηση των πόρων του τρέχοντος ΚΠΣ αλλά και του επόμενου. Ειδικότερα, προτείνουμε την ένταξη της δαπάνης για την Εκτίμηση του Επαγγελματικού Κινδύνου που υποχρεούνται να διαθέτουν οι επιχειρήσεις (Π.Δ. 17/96) και των άλλων δράσεων σε όλα τα προγράμματα του ΚΠΣ. Για την αξιόπιστη διενέργεια των δράσεων αυτών, αυτές να είναι επιλέξιμες μόνον εφόσον διενεργούνται από φορείς αδειοδοτημένους από το Υπουργείο Απασχόλησης, οι οποίοι σύμφωνα με το ΠΔ 95/99, διαθέτουν την απαιτούμενη επιστημονική στελέχωση και υποδομή (όργανα μετρήσεων και ιατρικών εξετάσεων), ή από μηχανικούς που διαθέτουν αποδεδειγμένη εμπειρία ως Τεχνικοί Ασφάλειας τουλάχιστον μιας 5ετίας και διαθέτουν (περιλαμβανομένης της ενοικίασης) τον απαιτούμενο εξοπλισμό μετρήσεων και δειγματοληψίας.

8 Εκπαίδευση και έρευνα για την ασφάλεια της εργασίας.

Είναι ευρύτερα αποδεκτό ότι ως χώρα πρέπει να καταβάλουμε ιδιαίτερη προσπάθεια προκειμένου να προωθηθεί η ασφαλής συμπεριφορά και η προληπτική θεώρηση του κινδύνου, σε όλες τις δραστηριότητες (εργασία, οδήγηση, κατασκευές, κλπ.). Για το σκοπό αυτό πρέπει η αγωγή ασφάλειας και υγείας στην εργασία να ενταχθεί σε όλες τις βαθμίδες του εκπαιδευτικού μας συστήματος από την βασική βαθμίδα μέχρι την ανώτατη. Ειδικότερα στις πολυτεχνικές σχολές πρέπει να καθιερωθούν σε προπτυχιακό επίπεδο κατευθύνσεις Μηχανικού Ασφάλειας.

Τα ΑΕΙ και ΤΕΙ οφείλουν να αντιληφθούν την πρόκληση που εμφανίζεται και να αναλάβουν πρωτοβουλίες για τη δημιουργία μεταπτυχιακών κύκλων σπουδών για την ασφάλεια εργασίας, ανταποκρινόμενοι στην αυξημένη ζήτηση που παρατηρείται στην αγορά εργασίας τα τελευταία χρόνια.

Η επιμόρφωση των εργοδοτών, των επιτροπών ΑΥΕ και των ΤΑ πρέπει να επανεξετασθεί (περιεχόμενο, ώρες διδασκαλίας, φορείς υλοποίησης, κλπ.). Απαραίτητη κρίνεται η αξιολόγηση των μέχρι τώρα υλοποιηθέντων επιμορφωτικών σεμιναρίων και η εξαγωγή συμπερασμάτων που θα οδηγήσει στη βελτίωσή τους.

Επίσης, οργανισμοί και ινστιτούτα που έχουν δημιουργηθεί για να συμβάλουν στην πρόληψη του επαγγελματικού κινδύνου με δημόσιους ή κοινωνικούς πόρους, πρέπει να παράγουν έργο ανάλογο με τις απαιτήσεις των καιρών και ασφαλώς με τους πόρους που αναλώνουν. Τέλος, υπάρχει ανάγκη βελτίωσης του θεσμικού πλαισίου αναφορικά με τα Τεχνικά Έργα, τόσο στα δημόσια έργα υποδομής, όσο και στα ιδιωτικά και κυρίως στις οικοδομές.

Περιβαλλοντικά νέα

3ο Εθνικό Συνέδριο

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΩΝ ΠΗΓΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΤΟΧΟ ΤΟΥ 2010

23-25 Φεβρουαρίου 2005
Πολυχώρος Αθηναίς, Αθήνα

Η προώθηση των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας έχει αποτελέσει από πολλά χρόνια βασικό στόχο της ενεργειακής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στη Λευκή Βίβλο του 1997 για την κοινοτική στρατηγική και το σχέδιο δράσης “**Ενέργεια για το μέλλον: Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας**”, τέθηκε ως ποσοτικά προσδιορισμένος στόχος, ο διπλασιασμός της συμμετοχής των ΑΠΕ στο σύνολο της ενεργειακής κατανάλωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέχρι το 2010, ώστε να φθάσει στο 12% από 6% που ήταν το 1995.

Στη συνέχεια με την οδηγία 2001/77 τέθηκε ως στόχος η ηλεκτροπαραγωγή από ΑΠΕ να καλύπτει το 22,1% της συνολικής ηλεκτροπαραγωγής στην Ε.Ε. το 2010.

Στο πλαίσιο αυτό η χώρα μας έχει αναλάβει τη δέσμευση οι ΑΠΕ να καλύπτουν το 2010 το 20,1% της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας.

Με τα σημερινά δεδομένα φαίνεται ότι ο στόχος αυτός δύσκολα θα επιτευχθεί. Μόνο αν στο άμεσα επόμενο χρονικό διάστημα γίνουν συντονισμένες ενέργειες της Πολιτείας, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των επενδυτικών φορέων, σε ένα κλίμα ευρύτερης αποδοχής των εφαρμογών των ΑΠΕ, υπάρχει ελπίδα επίτευξης του στόχου.

Το Συνέδριο αυτό, όπως και τα προηγούμενα, επιδιώκει να συμβάλει:

- Στην ταχύτερη και ευρύτερη διείσδυση των ΑΠΕ στην ενεργειακή μας παραγωγή.
- Στη διαμόρφωση ολοκληρωμένης και ευέλικτης Εθνικής Στρατηγικής για τις ΑΠΕ.
- Στην ανάπτυξη εφαρμογών μεγάλης κλίμακας των ΑΠΕ.

ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ

Οι εισηγήσεις του Συνεδρίου, οι οποίες θα παρουσιαστούν ως προφορικές ομιλίες και ως posters, θα καλύψουν τις παρακάτω θεματικές ενότητες:

1. Χάραξη Πολιτικής και Στρατηγικής
α. Προτεραιότητες και Στόχοι

- β. Οικονομικότητα ΑΠΕ (κόστη, τιμολόγια)
- γ. Επενδυτικά Σχήματα και Μηχανισμοί Χρηματοδότησης
- δ. Σχέδια Δράσης και Εφαρμογής ΑΠΕ σε Εθνικό, Περιφερειακό και Τοπικό Επίπεδο
- ε. Σχεδιασμός Μέτρων για τη Δημοσιουργία Βιομηχανίας ΑΠΕ στην Ελλάδα
- στ. Πρότυπα - Άδειες - Πιστοποίηση
- ζ. Εκπαίδευση - Κατάρτιση - Πληροφόρηση

2. Ενσωμάτωση των ΑΠΕ σε Εθνικές, Περιφερειακές & Τοπικές Ενεργειακές Δομές

- α. Ενσωμάτωση ΑΠΕ σε Ηλεκτρικά Δίκτυα. Δημιουργία Υποδομών
- β. Ενσωμάτωση ΑΠΕ σε Αποκεντρωμένα και Νησιωτικά Συστήματα
- γ. Διασπαρμένη Παραγωγή
- δ. Ενσωμάτωση ΑΠΕ σε Κτίρια και Πολεοδομικά Συστήματα
- ε. Αξιοποίηση των ΑΠΕ στον Τομέα των Μεταφορών
- στ. Διοικητικά και Θεσμικά Εμπόδια
- ζ. Επιπτώσεις στην Απασχόληση και στην Τοπική Ανάπτυξη

3. Εμπειρίες από την Εφαρμογή των ΑΠΕ σε Μεγάλη Κλίμακα

- α. Οικονομική και Τεχνική Αξιολόγηση Εγκατεστημένων Μονάδων ΑΠΕ
- β. Εγκατάσταση, Λειτουργία, Συντήρηση, Μονάδων ΑΠΕ
- γ. Καινοτομικές Επιδεικτικές Εφαρμογές
- δ. Τεχνολογικές εξελίξεις ΑΠΕ για Επίλυση Τεχνολογικών “Εμποδίων”

4. Τεχνολογικές Εξελίξεις

- α. Αιολική Ενέργεια
- β. Ηλιακή Ενέργεια
- γ. Βιομάζα - Βιοκαύσιμα
- δ. Γεωθερμία
- ε. Μικρά Υδροηλεκτρικά
- στ. Τεχνολογίες αποθήκευσης, υδρογόνο, κυψέλες καυσίμων
- ζ. Τεχνολογίες διασύνδεσης

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

<http://renes2005.conferences.gr>

Ιδιοκτήτης: ΕΚΑ • Εκδότης: Γρηγόρης Φελώνης Πρόεδρος ΕΚΑ • Την “ΔΡΑΣΗ” επιμελείται η υπεύθυνη του Τμήματος Περιβάλλοντος και Διεθνών Σχέσεων Δρ Χριστίνα Θεοχάρη. • Τιμή Τεύχους 0.5 €

Διεύθυνση: ΕΚΑ, Γ' Σεπτεμβρίου 48B, 104 33 ΑΘΗΝΑ, Τηλ. 210 88 36 917, 210 88 41 818, FAX: 210 88 39 271

Επιτρέπεται η χωρίς άδεια αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή μέρους του φυλλαδίου, με μόνη υποχρέωση την αναφορά της πηγής.